

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา การระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณการกีฬา ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSSX) ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความเข้าใจในผลการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อแทนความหมายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักกีฬาในแต่ละกลุ่ม
\bar{X}	"	ค่าเฉลี่ย หรือค่ากลาง เลขคณิต
S.D.	"	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
SS	"	ผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน
MS	"	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน ซึ่งได้จากผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน ทหารด้วยชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Mean Squares)
df	"	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
F	"	สถิติทดสอบ F (F - test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา จำนวนตาม
กลุ่มนักกีฬา เพศ

เพศ	ชาย (N = 100)		หญิง (N = 100)		รวม (N = 200)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.กลุ่มนักกีฬาที่ ประสบความสำเร็จ	50	25.00	50	25.00	100	50.00
- เทนนิส	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- เทเบิลเทนนิส	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- แบดมินตัน	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- ยูโด	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- ฟันดาบ	10	5.00	10	5.00	20	10.00
2.กลุ่มนักกีฬาที่ ประสบความสำเร็จล้มเหลว	50	25.00	50	25.00	100	50.00
- เทนนิส	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- เทเบิลเทนนิส	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- แบดมินตัน	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- ยูโด	10	5.00	10	5.00	20	10.00
- ฟันดาบ	10	5.00	10	5.00	20	10.00
รวม	100	100	100	100	200	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬากลุ่มตัวอย่าง เพศชาย และเพศหญิง มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ และกลุ่มนักกีฬาที่แยก เป็นกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบล้มเหลว มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ สำหรับประเภทกีฬาของกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว นั้น มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง คิดเป็นร้อยละ 50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่เกี่ยวกับ อายุนักศึกษา
ระดับการศึกษา มหาวิทยาลัย ประเทกีฬา

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุของนักศึกษา						
17 ปี	2	1.00	5	2.50	7	3.50
18 ปี	15	7.50	31	15.50	46	23.00
19 ปี	26	13.00	21	10.50	47	23.50
20 ปี	17	7.50	18	9.00	35	17.50
21 ปี	11	5.50	11	5.50	22	11.00
22 ปี	14	7.00	5	2.50	19	9.50
23 ปี	4	2.00	4	2.00	8	4.00
24 ปี	3	1.50	1	0.50	4	2.00
25 ปี	3	1.50	1	0.50	4	2.00
26 ปี	1	0.50	1	0.50	2	1.00
27 ปี	1	0.50	-	-	1	0.50
28 ปี	2	1.00	-	-	2	1.00
29 ปี	-	-	2	1.00	2	1.00
30 ปี	1	0.50	1	0.50	1	0.50

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับการศึกษาของนักศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	30	15.00	15	7.50	75	37.50
ชั้นปีที่ 2	23	11.50	16	8.00	39	19.50
ชั้นปีที่ 3	30	15.50	19	9.50	49	24.50
ชั้นปีที่ 4	13	6.50	16	8.00	29	14.50
อื่น ๆ	4	2.00	4	2.00	8	4.00
มหาวิทยาลัย						
จุฬาลงกรณ์	13	6.50	11	5.50	24	12.00
เกษตรศาสตร์	12	6.00	3	1.50	15	7.50
ขอนแก่น	1	0.50	3	1.50	4	2.00
เชียงใหม่	4	2.00	10	5.00	14	7.00
ธรรมศาสตร์	11	5.50	7	3.50	18	9.00
มหิดล	5	2.50	7	3.50	12	6.00
รามคำแหง	8	3.00	3	1.50	9	4.50
ศิลปากร	6	3.00	5	2.50	11	5.50
ศรีนครินทรวิโรฒ		4.00	3	1.50	11	5.50

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		

มหาวิทยาลัย (ต่อ)

สงขลานครินทร์	5	2.50	7	3.50	12	6.00
อุบลราชธานี	1	0.50	5	2.50	6	3.00
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า						
ธนบุรี	2	1.00	1	0.50	3	1.50
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า						
พระนครเหนือ	4	2.00	5	2.50	9	4.50
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร						
ลาดกระบัง	1	0.50	3	1.50	4	2.00
สถาบันบัณฑิต						
พัฒนบริหารศาสตร์	1	0.50	2	1.00	3	1.50
กรุงเทพ	10	5.00	6	3.00	16	8.00
ธุรกิจบัณฑิตย์	2	1.00	2	1.00	4	2.00
รังสิต	3	1.50	4	2.00	7	3.50
ศรีปทุม	2	1.00	-	-	2	1.00
หอการค้าไทย	-	-	5	2.50	5	2.50
อัสสัมชัญ	1	0.50	1	0.50	2	1.00
โยนก	1	0.50	1	0.50	2	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
มหาวิทยาลัย (ต่อ)						
วิทยาลัยเอเซีย						
อาคเนย์	1	0.50	-	-	1	0.50
บูรพา	-	-	5	2.50	5	2.50
วงศ์ชวลิตกุล	1	0.50	1	0.50	2	1.00
แม่โจ้	-	-	2	1.00	2	1.00
สยาม	-	-	2	1.00	2	1.00
ประเภทกีฬา						
เทนนิส	20	10.00	20	10.00	40	20.00
เทเบิลเทนนิส	20	10.00	20	10.00	40	20.00
แบดมินตัน	20	10.00	20	10.00	40	20.00
ยูโด	20	10.00	20	10.00	40	20.00
ฟันดาบ	20	10.00	20	10.00	40	20.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักกีฬาส่วนหนึ่มีอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.50 รองลงมา คือ มีอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.00 นักกีฬากำนวณสูงสุด ร้อยละ 37.50 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 รองลงมาร้อยละ 24.50 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยที่นักกีฬากำลังศึกษาอยู่นั้น ส่วนหนึ่ร้อยละ 12.00 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาร้อยละ 9.00 คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำหรับประเภทกีฬา ซึ่งได้แก่ เทนนิส เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน ยูโด และฟันดาบ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวน และค่าร้อยละ ระดับสูงสุดในการแข่งขันกีฬา ระยะเวลาในการเล่นกีฬา จำนวนครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งที่แล้ว ตำแหน่งที่ได้จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งที่แล้ว

รายการ	กลุ่มนักกีฬา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับสูงสุดในการแข่งขันกีฬา						
ทีมชาติ	21	10.50	2	1.00	23	11.50
เยาวชนทีมชาติ	2	1.00	-	-	2	1.00
เขต	31	15.50	13	6.50	44	22.00
จังหวัด	-	-	2	1.00	2	1.00
มหาวิทยาลัย	33	16.50	53	26.50	86	43.00
อื่น ๆ	13	6.50	30	15.00	43	21.50
ระยะเวลาในการเล่นกีฬา						
1 - 2 ปี	21	10.50	55	27.50	76	38.00
3 - 4 ปี	33	16.50	30	15.00	63	31.50
5 - 6 ปี	20	10.00	7	3.50	27	13.50
มากกว่า 6 ปี	26	13.00	6	3.00	34	17.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
จำนวนครั้งที่นักศึกษาเข้าร่วมแข่งขันาน						
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย						
0 ครั้ง	35	17.50	55	27.50	90	45.50
1 ครั้ง	17	8.50	23	11.50	40	20.00
2 ครั้ง	29	14.50	15	7.50	44	22.00
3 ครั้ง	15	7.50	6	3.00	21	10.50
4 ครั้ง	2	1.00	1	0.50	3	1.50
5 ครั้ง	2	1.00	-	-	2	1.00
การเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย						
แห่งประเทศไทยของนักกีฬานครั้งที่แล้ว						
แข่ง	58	29.00	32	16.00	90	45.00
ไม่ได้แข่ง	42	21.00	68	34.00	110	55.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักศึกษา				จำนวน	ร้อยละ
	สำเร็จ		ล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ตำแหน่งที่ได้จากการแข่งขันกีฬา						
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งที่ผ่านมา						
ชนะเลิศ	13	6.50	-	-	13	6.50
รองชนะเลิศ	10	5.00	-	-	10	5.00
อันดับ 3	9	4.50	4	2.00	13	6.50
ไม่ได้ตำแหน่ง	67	33.50	86	43.00	164	82.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับสูงสุดในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นนักกีฬาที่มีระดับการแข่งขันอยู่ในระดับ มหาวิทยาลัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.50 และร้อยละ 26.50 ตามลำดับ ระยะเวลาในการเล่นกีฬา กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เป็นผู้ที่เล่นกีฬามาแล้ว 3 - 4 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.50 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เป็นผู้เล่นกีฬามาแล้ว 1-2 ปี มากที่สุด ภัยนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย 0 ครั้ง หรือไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.50 และร้อยละ 27.50 ตามลำดับ สำหรับการเข้าร่วมแข่งขันในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของนักกีฬานี้แล้ว กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.00 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ไม่ได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 ส่วนตำแหน่งที่นักกีฬาได้รับจากการแข่งขันมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งนี้แล้ว ทั้งกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ไม่ได้ตำแหน่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.50 และร้อยละ 43.00 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน ความคาดหวังของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อผลกระทบที่ได้รับจากการแข่งขัน ความรู้สึกของนักกีฬาหลังจากการแข่งขันกีฬา ความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการแข่งขันในครั้งต่อไป

รายการ	กลุ่มนักกีฬา				จำนวน	ร้อยละ
	ประสบความสำเร็จ		ประสบความล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน						
หนักมาก	15	7.00	-	-	15	7.50
หนัก	32	16.00	29	14.50	61	30.50
ปานกลาง	37	16.50	45	22.50	82	41.00
ไม่หนัก	16	8.00	26	13.00	42	21.00
ความคาดหวังของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน						
ชนะ	82	41.50	52	26.00	134	67.00
แพ้	18	9.00	48	24.00	66	33.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	กลุ่มนักกีฬา				จำนวน	ร้อยละ
	ประสบความสำเร็จ		ประสบความสำเร็จล้มเหลว			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อ						
ผลกรรมที่ได้รับจากการแข่งขัน						
ประสบความสำเร็จ	85	42.50	-	-	85	42.50
ไม่ประสบความสำเร็จ	15	7.50	-	-	15	7.50
ประสบความสำเร็จล้มเหลว	-	-	44	22.00	44	22.50
ไม่ประสบความสำเร็จล้มเหลว	-	-	56	28.00	56	28.00
ความรู้สึกลของนักกีฬาหลังการแข่งขัน						
ดีใจ	81	40.50	-	-	81	40.50
เสียใจ	-	-	48	24.00	40	24.00
เฉย ๆ	18	9.00	52	26.00	71	35.50
ความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อ						
การแข่งขันในครั้งต่อไป						
ชนะ	85	42.50	77	38.50	162	81.00
แพ้	15	7.50	23	11.00	38	19.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน ทั้งในกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว คิดเป็นร้อยละ 16.50 และร้อยละ 22.50 ตามลำดับ โดยกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผู้ที่มีการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาน้อยมาก และน้อยกว่านักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว ความคาดหวังของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ คาดหวังว่าจะชนะการแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว คิดเป็นร้อยละ 41.00 และร้อยละ 26.00 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อผลกรรมที่ได้รับจากการแข่งขัน นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จมีความคิดเห็นว่าประสบความสำเร็จมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 นักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00 ความรู้สึกของนักกีฬาหลังการแข่งขัน ส่วนใหญ่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ รู้สึกดีใจ นักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว รู้สึกเฉย ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.00 สำหรับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการแข่งขันในครั้งต่อไป ทั้งนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว คาดหวังว่าจะชนะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.50 และคิดเป็นร้อยละ 38.50 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่
มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (โชค) ของนักกีฬาชาย และ
นักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

เพศ	กลุ่มนักกีฬา								
	ประสบความสำเร็จ			ประสบความสำเร็จ			รวม		
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ชาย	50	1.77	1.02	50	1.67	1.02	100	1.72	1.01
หญิง	50	1.75	1.07	50	1.32	0.89	100	1.53	1.00
รวม	100	1.76	1.04	100	1.50	1.97	200	1.63	1.01

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (โชค) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 1.76 อยู่ในระดับต่ำ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 1.50 อยู่ในระดับต่ำ โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 1.72 อยู่ในระดับต่ำ และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 1.53 อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 1.77 อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 1.75 อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 1.67 อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 1.32 อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเริงและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (โชค) จำแนกตาม กลุ่มนักกีฬา เพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	5.178	1.726	
กลุ่มนักกีฬา	1	3.485	3.485	3.460
เพศ	1	1.693	1.693	1.681
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	1.345	1.345	1.335
กลุ่มนักกีฬา				
ที่เหลือ	196	197.378	1.007	
ทั้งหมด	199	203.900	1.025	

$p > .05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 1.335$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับเพศ ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 3.460$) ของผลสำคัญกลุ่มนักกีฬา ไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 1.681$) ของผลสำคัญเพศของนักกีฬา ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่ สามารถควบคุมได้ (โชค) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับเพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว ระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาเพศชาย และนักกีฬาเพศหญิงระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่
มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (สภาพการแข่งขัน) ของนักกีฬา
ชาย และนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

กลุ่มนักกีฬา										
เพศ	ประสบความสำเร็จ			ประสบความล้มเหลว			รวม			
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	
ชาย	50	3.08	0.92	50	2.20	0.80	100	2.64	0.97	
หญิง	50	3.08	0.77	50	1.99	0.66	100	2.54	0.90	
รวม	100	3.08	0.85	100	2.09	0.74	200	2.59	0.93	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (สภาพการแข่งขัน) โดยนำค่านี้ถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 2.09 อยู่ในระดับต่ำ โดยนำค่านี้ถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.64 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.54 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.20 อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 1.99 อยู่ในระดับต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความเสียหายและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (สภาพการแข่งขัน) จำนวนตาม กลุ่มนักกีฬา เพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	49.090	16.363	
กลุ่มนักกีฬา	1	48.610	48.610	76.962*
เพศ	1	0.480	0.480	0.760
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ กลุ่มนักกีฬา	1	0.562	0.562	0.889
ที่เหลือ	196	123.794	0.632	
ทั้งหมด	199	173.446	0.872	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 0.889$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 76.962$) ของผลสำคัญกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 0.760$) ของผลสำคัญเพศของนักกีฬา ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (สภาพการแข่งขัน) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความ ล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชาย และนักกีฬาเพศหญิงระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มี
ลักษณะคงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (ความยากของงาน) ของนักกีฬา
ชาย และนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

กลุ่มนักกีฬา										
เพศ	ประสบความสำเร็จ			ประสบความสำเร็จ			รวม			
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	
ชาย	50	3.17	0.51	50	3.40	0.67	100	3.29	0.61	
หญิง	50	2.92	0.63	50	3.42	0.83	100	3.17	0.77	
รวม	100	3.05	0.58	100	3.41	0.75	200	3.23	0.69	

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (ความยากของงาน) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ความล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 3.41 อยู่ในระดับปานกลาง โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.29 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.17 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.17 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จความล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จความล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (ความยากของงาน) จำนวนตาม กลุ่มนักกีฬา เพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	7.398	2.466	
กลุ่มนักกีฬา	1	6.771	6.771	15.117*
เพศ	1	0.627	0.627	1.400
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	0.871	0.871	1.845
กลุ่มนักกีฬา				
ที่เหลือ	196	87.790	0.448	
ทั้งหมด	199	96.060	0.483	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 1.945$) ของปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 15.117$) ของผลสำคัญของกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 1.400$) ของผลสำคัญของเพศของนักกีฬา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (ความยากของงาน) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชาย และนักกีฬาเพศหญิงระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มี
ลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความอคติของโค้ช) ของนักกีฬาชาย
และนักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

เพศ	กลุ่มนักกีฬา								
	ประสบความสำเร็จ			ประสบความล้มเหลว			รวม		
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ชาย	50	2.85	0.98	50	2.28	1.15	100	2.57	1.10
หญิง	50	3.13	1.25	50	1.38	1.06	100	2.25	1.45
รวม	100	2.99	1.13	100	1.83	1.19	200	2.41	1.29

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความยากอคติของโค้ช) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ความล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 1.83 อยู่ในระดับต่ำ โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.57 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.25 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.85 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.13 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จความล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.28 อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จความล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 1.38 อยู่ในระดับต่ำที่สุด

คุรุณวิทย์วิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเริงและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความอคติของโค้ช) จำนวนตาม กลุ่มนักกีฬาเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	71.978	23.992	
กลุ่มนักกีฬา	1	67.048	67.048	53.789*
เพศ	1	4.930	4.930	3.955*
ปฏิกริยาร่วมของเพศ กลุ่มนักกีฬา	1	17.405	17.405	13.963*
ที่เหลือ	196	244.313	1.246	
ทั้งหมด	199	333.696	1.677	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 13.963$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 53.789$) ของผลสำคัญของกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 3.995$) ของผลสำคัญของเพศของนักกีฬา มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถ ควบคุมได้ (ความอคติของโค้ช) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา มีผลร่วมกันต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ระบุสาเหตุสูงกว่านักกีฬาที่ประสบความ ล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชาย ระบุสาเหตุสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางนี้ พบว่า กลุ่มนักกีฬา และ เพศ ของนักกีฬา มีผลร่วมกันต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุ จึงต้องมีการวิเคราะห์ เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe' test) ของกลุ่มนักกีฬาที่ประสบ ความสำเร็จชาย กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวชาย กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ หญิง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe test) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความอดคิของโค้ช) ของกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ชาย กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวชาย กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวหญิง (ค่า F)

กลุ่มนักกีฬา	ประสบความสำเร็จชาย	ประสบความสำเร็จล้มเหลวชาย	ประสบความสำเร็จหญิง	ประสบความสำเร็จล้มเหลวหญิง
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	2.85	2.28	3.13	1.38
ประสบความสำเร็จชาย		2.17	0.52	14.45*
ประสบความสำเร็จล้มเหลวชาย			4.83*	5.42*
ประสบความสำเร็จหญิง				20.49*
ประสบความสำเร็จล้มเหลวหญิง				

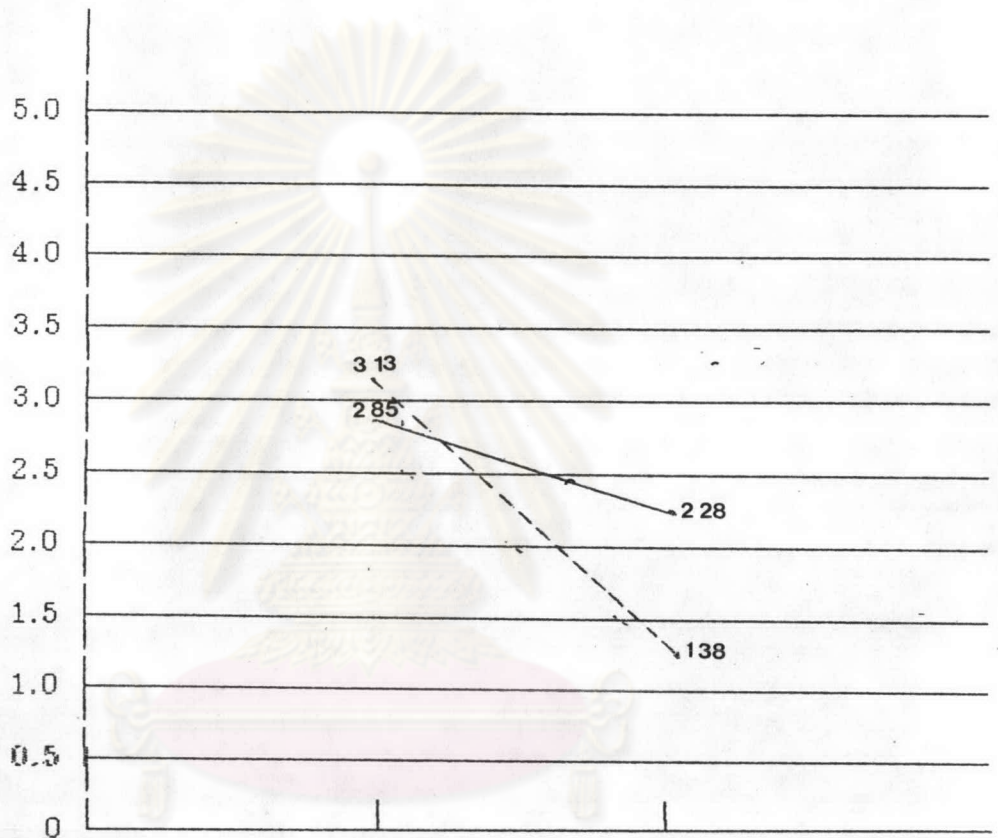
*p .05 (.05 $F_{3,196} = 2.60$)

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ในการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความอคติของโค้ช) สำหรับกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชายระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิงระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย ระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิงระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิงระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหญิงระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 แสดงปฏิสัมพันธ์ร่วม ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับเพศที่มีผลต่อการระบุงาเหตของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความอคติของโค้ช)

ระบุงาการระบุงาเหตุ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มนักกีฬา G.1 G.2
ที่ประสบความสำเร็จ ที่ประสบความล้มเหลว

— นักกีฬาชาย

--- นักกีฬาหญิง

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มี
ลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (อารมณ์) ของนักกีฬาชาย และ
นักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

เพศ	กลุ่มนักกีฬา								
	ประสบความสำเร็จ			ประสบความสำเร็จ			รวม		
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ชาย	50	3.64	0.83	50	3.15	0.76	100	3.39	0.82
หญิง	50	3.41	0.82	50	2.72	1.22	100	3.06	1.09
รวม	100	3.52	0.83	100	2.93	1.04	200	3.23	0.98

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (อาร์ม) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับสูง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 2.93 อยู่ในระดับปานกลาง โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.39 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.06 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับสูง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.41 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.15 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.72 อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (อารมณ์) จำนวนตาม กลุ่มนักกีฬา เพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	22.798	7.599	
กลุ่มนักกีฬา	1	17.287	17.287	20.214*
เพศ	1	5.511	5.511	6.444*
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	0.54	0.541	0.632
กลุ่มนักกีฬา	1			
ที่เหลือ	196	167.624	0.855	
ทั้งหมด	199	190.963	0.960	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 0.632$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 20.214$) ของผลสำคัญกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 6.444$) ของผลสำคัญเพศของนักกีฬา มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะมั่นคงที่ และ ไม่ สามารถควบคุมได้ (อารมณ์) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความ ล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชายระบุสาเหตุสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่
มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามชั่วขณะ) ของ
นักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

กลุ่มนักกีฬา										
เพศ	ประสบความสำเร็จ			ประสบความล้มเหลว			รวม			
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	
ชาย	50	3.19	0.93	50	2.70	0.75	100	2.94	0.88	
หญิง	50	2.95	0.88	50	2.54	1.11	100	2.75	1.02	
รวม	100	3.07	0.91	100	2.62	0.95	200	2.84	0.95	

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะมั่นคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามชั่วขณะ) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.07 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 2.62 อยู่ในระดับปานกลาง โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.94 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.75 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.19 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.95 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 2.70 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.54 อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การก่อการกำเริบที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามชั่วขณะ) จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	12.085	4.028	
กลุ่มนักศึกษา	1	10.125	10.125	11.801*
เพศ	1	1.960	1.960	2.285
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	0.106	0.106	0.123
กลุ่มนักศึกษา				
ที่เหลือ	196	168.164	0.858	
ทั้งหมด	199	180.355	0.906	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 0.123$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 11.801$) ของผลสำคัญกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 2.285$) ของผลสำคัญเพศของนักกีฬา มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะไม่คงที่ และ สามารถควบคุมได้ (ความพยายามชั่วขณะ) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความ ล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชาย และนักกีฬาเพศหญิงระบุสาเหตุ ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มี
ลักษณะคงที่และไม่สามารถควบคุมได้ (ความสามารถ) ของนักกีฬาชายและ
นักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

เพศ	กลุ่มนักกีฬา								
	ประสบความสำเร็จ			ประสบความสำเร็จ			รวม		
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ชาย	50	3.60	0.81	50	3.14	0.61	100	3.37	0.75
หญิง	50	3.24	0.58	50	2.99	0.82	100	3.11	0.72
รวม	100	3.42	0.73	100	3.06	0.72	200	3.24	0.75

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่และไม่สามารถควบคุมได้ (ความสามารถ) ศึกษาค่าหนึ่งถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.42 และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 3.06 ศึกษาค่าหนึ่งถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.37 และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.11 นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.60 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 3.24 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.14 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การฝึกกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ (ความสามารถ) จำแนกตามกลุ่มนักกีฬา เพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	9.614	3.205	
กลุ่มนักกีฬา	1	6.337	6.337	12.374*
เพศ	1	3.277	3.277	6.399*
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	0.541	0.541	1.056
กลุ่มนักกีฬา				
ที่เหลือ	196	100.373	0.512	
ทั้งหมด	199	100.527	0.555	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 1.056$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับเพศ ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 12.374$) ของผลสำคัญกลุ่มนักกีฬา มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 6.399$) ของผลสำคัญเพศของนักกีฬา ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถ ควบคุมได้ (ความสามารถ) บรากรูว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับเพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จระบุสาเหตุสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ประสบความ ล้มเหลว
3. นักกีฬาเพศชายระบุสาเหตุสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มี
ลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามถาวร) ของนักกีฬา
ชาย และนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536

กลุ่มนักกีฬา										
เพศ	ประสบความสำเร็จ			ประสบความสำเร็จ			รวม			
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	จำนวน	\bar{X}	S.D.	
ชาย	50	3.30	1.17	50	3.06	0.78	100	3.18	1.00	
หญิง	50	2.84	1.04	50	2.88	0.93	100	2.86	0.98	
รวม	100	3.07	1.13	100	2.97	0.86	200	3.02	1.00	

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามถาวร) โดยไม่คำนึงถึงเพศ กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเท่ากับ 3.07 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว มีค่าเท่ากับ 2.97 อยู่ในระดับปานกลาง โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มนักกีฬา เพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.18 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.86 อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.30 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.84 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศชาย มีค่าเท่ากับ 3.06 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวเพศหญิง มีค่าเท่ากับ 2.88 อยู่ในระดับปานกลาง

คุนยวิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะคงที่และสามารถควบคุมได้ (ความพยายามถาวร) จำนวนตาม กลุ่มนักกีฬาเพศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ผลสำคัญ	3	5.620	1.873	
กลุ่มนักกีฬา	1	0.500	0.500	0.508
เพศ	1	5.120	5.120	5.215*
ปฏิกริยาร่วมของ เพศ	1	0.925	0.925	0.942
กลุ่มนักกีฬา				
ที่เหลือ	196	192.430	0.982	
ทั้งหมด	199	198.975	1.000	

* $p < 0.05$ ($0.05 F_{1,196} = 3.84$)

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ($F_{1,196} = 0.942$) ของ ปฏิสัมพันธ์ร่วม (Interaction Effect) ระหว่างกลุ่มนักกีฬา กับ เพศ ไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ค่า F ($F_{1,196} = 0.509$) ของผลสำคัญของนักกีฬา ไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า F ($F_{1,196} = 5.215$) ของผลสำคัญของเพศของนักกีฬา มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการระบุสาเหตุของความสำ เร็จ และความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะคงที่ และสามารถ ควบคุมได้ (ความพยายามถาวร) ปรากฏว่า

1. กลุ่มนักกีฬา กับ เพศของนักกีฬา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมต่อการระบุสาเหตุ
2. กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความล้มเหลวระบุ สาเหตุ ไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาเพศชายระบุสาเหตุสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย